

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: GRATULATION DA SEIGR. PEDER HUULEGAARD OG ... BRYLLUPS-FÆST (1759)

Citation: Ewald, Johannes: "GRATULATION DA SEIGR. PEDER HUULEGAARD OG ... BRYLLUPS-FÆST (1759)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 319. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald05val-shoot-workid99438/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

GRATULATION DA SEIGR. PE-
DER HUULEGAARD OG FRUE
MARIA WULF CELEBREREDE
DERES BRYLLUPS-FÆST

5 (1759)

SEE! Soelen bryder frem, vor Sorrh er forsvun-
den,
Og deylig Soelskin har nu efter Regn sit Sted.
Bort Sorrh! viig fra os, dig haver vi forvunden!
10 Vi seer nu det igien, som vi kand glædes ved.

Før skal et flygtigt Skib iglennem Luften haste
Før skal den tunge Ploug paa vilde Bølger gaae,
Før skal den grumme Død os hen i Støvst kaste,
Før vi skal denne Dag af vores Tanker slaae.

15 Nu er det fire Aar, nu har vi fire Gange
Seet Foraar, Sommer, Høst og Vinter vexles af,
Da vores Lykke-Soel med et holdt op at prange,
Og ald vor Glæde gik hen i den mørke Grav.

Bedrøv'de fire Aar! i hvilke vi har savned
20 En Fader, som var os umistelig og rar,
Som os, og andre fleer i mange Ting har gavnet,
Som var sin Konge klær og alle dyrebar.

Hvori vi have tabt saa dyderig en Fader,
Hvori Gudfrygtige har tabt en Siæle-Ven,
25 Hvori de Frommes Trøst, de stoltes største Hader
Og Ærlighedens Ziir, men Falskheds Frygt faldt
hen.

Som ved sin Ydmyghed har kundet Stolthed bøye,
Som ved sit Ord har tidt steenhaarde Hierter
30 rørt,
Ja den, hvorved vi os nu i hans Sted fornøye,
Med Nytte tit og med Bevægelse har hørt.

320 TIL SEIGR. FEDER HUULEGAARD OG FRUE

Bedrøv'de fire Aar! vor Hierte tænker ikke
Nu meer paa jer og det, som os bedrøve kand
Herefter tæller vi fornøy'de Øyeblikke,
Det Forbigangene, det seer vi ikke and.

Og hvorfor skulde vi nu meer bedrøved blive? 5
Hvad var vel Aarsag til, at vi ey skulde lee?
Vi vil vor Sorrig reent i Glemme-Bogen skrive,
Da vi det for os seer, som vi før savnede.

Ja hvad vi før har tabt, det søge vi og finde, 10
Hiertelskede PAPA! nu udi Dem igien
Degjør, atald vor Sorg paa engang kand forsvinde,
O! hvilket stort Beviis! at Lykken er vor Ven.

En Fader tabte vi, som elskte alle Dyder,
Nu faaer vi Een igien, som elsker Dyderne, 15
En Fader tabte vi, som hadte alle Lyder
Nu faaer vi Een igien, som hader Lyderne.

Gudsfrygt, Oprigtighed, som har hos Dem sit Sæde,
Bestandighed og aldt, hvad hen til Dyden hør,
Er det, som gjør at De kand høre det med Glæde
At man Dem dyderig med rette nævne bør. 20

Det som vor ringe Pen kuns ufuldkommen skriver
Gaaer af et Hierte, som af ingen Falskhed veed,
Det sande Vidnesbyrd, som hver Mand Dennem
giver. 25
Det giver vores Pligt og vores Skyldighed.

Dog ligesom enhver kand det med Rette sige,
Hvad hidindtil er sagt, saa seer vi og, at De
Ved et fornuftig Vall har truffen Deres Liige
Til vores Glæde og til vor Fornøyelse.

Hiertelskede MAMA! det vil besværligt blive 30
At prøve paa et Verk, som ikke vi formaae,
Og et fuldkommen Vers til Hendes Roes at skrive,
Hvis Dyder vores Pen og Kræfter overgaae.

322 TIL SEIGR. PEDER HUULEGAARD OG FRUE

I, som vil ikke troe, at Ægteskabet bliver
Af den Almægtige besluttet og fuldbragt
See! et saa dydigt Par, som et Exempel giver
Faa det, som om den Sag i haabetall er sagt.

Alleene Himmelen bør vi herfor at priise, 5
Ved Skiæbnen naaer vi ey saa stor Lyksalighed,
Mod GUD vi derfor os taknemmelig vil viise,
Ved hannem naaede vi vor Ønskes Øyemeed.

Hiertelskede PAPA! hvis Navn vi bør at ære
Saavel som Hendes Navn Hiertelskede MAMA! 10
Det vil vor svage Pen, alt for besværligt være
At legge ald sin Pligt og Tak i Ønsker fra.

Alt hvad vi gjøre kand, er at vi Ønsker skikker
Af et oprigtigt Sind til den Almægtige,
Som en velgrundet Bøn og gode Ønsker ikke, 15
Skal lade ubønhørt; Vi ønsker alle Tre:

VOTUM

At De i mange Aar og Tider
Maae kaldes steds lyksalige
Og tælle Efterkommere, 20
Som udi Deres Fodspor skrider.

At Handelen maae steds florere
Og Lykken stedse være med
Til De tilsidst med andre fleere
Gaaer til et saligt Hville-Stæd. 25

TANKER I ANLEDNING AF SR.
HUULEGAARDS DØDELIGE
AFGANG
(1769)

⁵ O G dig bør Tiden lære os at frygte
Og idel Vandheld giøre skrækkelig,
Lyst til at høre Nyt! Og du, o Rygte
Hvem bør vel meere længes efter dig?
Knap fandt jeg Ønskes MaaL, en stille Boelig,
¹⁰ Et maadeligt og roeligt Leve-Brød;
Før du misundte mig, at være roelig,
Og raabte til mig: HUULEGAARD er død.
O ædle Baand, som sammenlænker Hierter!
O Venskab! Intet Svælg betog din Magt;
¹⁵ Jeg i min Afkrog føler samme Smerter,
Som Synet selv hos nogen har frembragt.
Min Forestilling seer min Ven i Støvet
Og Tanken følger ham, saa langt den kan,
Snart giør hans bleege Ansigt hin bedrøvet,
²⁰ Snart svarer denne: nu belønnes han. —
Saa kalder hendes Graad mit Suk tilbage,
Som her paa Jorden var hans største Fryd —
Da finder Hiertet at det bør beklage

[]

²⁵ Ey Dydens Løn og Maalet for vor Nød —
Ey den som vinder, den som taber Glæde,
Kan fordre Taarer ved den Frommes Død —
Stig høyt min Sang! — Hans efterladte Mage
Hans største Skatt, som vi beholdt igien,
³⁰ Udfordrer al min Sang og al min Klage —
Ak! — at hun kunde skildres ved min Pen! —
Du skjulte Dyd, som vel fortient, at klænde
Dog søgte kun din fulde Roes i dig. —
Du tause Kummer kun bekiendt af hende
³⁵ Du skal opfordre Verdens Roes ved mig.